

Bílovice nad Svitavou

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Šlapanice

Nadmořská výška: 236 m n. m.

Počet obyvatel: 3 643

Adresa URL: www.bilovice-nad-svitavou.cz

Okres: Brno-venkov

GPS souřadnice: 49.247078N, 16.672475E

První pís. zmínka: 1542 (482 let)

PSČ: 664 01

Historie obce Bílovice nad Svitavou

Zápisy podložená historie obce začíná v 15. století. První písemná zpráva pochází z roku 1542 a je trvale spojena s mlynářskou tradicí. Patřila k panství Nového Hradu (Černohorští z Boskovic) a později do lichtenštejnského dominia pod panství Pozoří. Osídlení vzniklo na Svitavě v místě, kde přijímá potoky Melatín a Časnýř. Orné půdy bylo málo, a tak obyvatelé hledali obživu i na řece a v lesích při těžbě dřeva a pálení dřevěného uhlí. Zapadlá ves se s postavením železnice (1849) a zřízením zastávky (1878) postupně stávala vyhledávaným letoviskem a turistickým střediskem - východištěm do Moravského krasu. Ke spojení s Brnem přispělo i vybudování silnice (1896) a pošty (1904). Svým romantickým prostředím se stráněmi, roklemi a skalami i mosty a tunely, které je protínaly, přitahovala spoustu tvůrců a interpretů umění. Z těch, kteří ji navštěvovali, uvedme aspoň některé: Petr Bezruč, bratři Čapkové, Jakub Deml, Viktor Dyk, Karel Elgart Sokol, František Gellner, Miloš Marten a další. S. K. Neumann a Rudolf Těsnohlídek zvolili Bílovice za své trvalé bydliště. Zvěčnili je ve svých dílech, zejména v „Knize lesů, vod a strání“ a „Lišce Bystroušce“, operně zpracované Leošem Janáčkem. Pomníky a pamětní desky na konkrétních místech připomínají jejich díla i tvůrčí prostředí. Zvláštností je i pomník padlým spoluobčanům, postavený na Ostrůvku z podnětu Rudolfa Těsnohlídka již v roce 1915. Je nejstarším v celé Evropě a byl vlastně ostatním obcím podnětem k následování. Do obce přijíždělo na letní byt každoročně 100 - 200 rodin podnikatelů a úředníků z Brna. Mnozí z nich si postavili vlastní vily, na kterých můžeme poznávat různé stavební styly od historismu přes secesi až k funkcionalismu.

